לְמְנַצֵּחַ שִׁיר

למשה ענסהיים ·

הושר ביום גברה יד יושבי ארץ מולדתנו על כל אויבינו מסביב ·

נָפְלָה · נָפְלָה מַלְכוּת הָרֶשַׁע
  חֵרֶם הִיא וּתְהִי תוֹעֵבָה ·
גֻּדַּע עֹל · נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת
  שָׁבְתָה · שָׁבְתָה הַמַּדְהֵבָה :

מַלְכֵי אֶרֶץ יַחְדָו נוֹעֲדוּ
  לָשׂוּם אוֹתָנוּ לַעֲבָדִים ·
כַּשּׁוֹאָה מִמֶּרְחָק תָּבוֹא
  מִצָּפוֹן בָּאוּ הַשּׁוֹדְדִים :

קוּמוּ הַמְלֻמָּדִים לַקְּרָב ·
  קוּמוּ וַעֲשׂוּ שֵׁם וּתְהִלָּה ·
מַעַרְכוֹת עָרִיצִים לִפְנֵיכֶם
  רִדְפוּם · שִׂימוּ בָהֶם תְּהִלָּה :

קוּמוּ הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם
  הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים ·
חֶרֶב לָכֶם · חֶרֶב נוֹקֶמֶת
  חֶרֶב לַשָּׁוִים וְלַחָפְשִׁים

אַנְשֵׁי חַיִל לָכֶם הָעֹז
  לַמִּתְנַשֵּׂא אֶפֶס תִּקְוָה ·
מַרְגִּיזֵי אָרֶץ · שָׁוְא לָכֶם
  לֹא תָבוֹא עוֹד רֶגֶל גַּאֲוָה :

גּוֹרוּ לָכֶם אַנְשֵׁי הַזְּרוֹעַ
  וַאֲשֶׁר בְּקִרְבָּם רוּחַ עִוְעִים ·
הִנֵּה יוֹם עַל גֵּאֶה וָרָם
  בָּא הַקֵּץ חִרְדוּ לִרְגָעִים

בּוֹשׁוּ הִכָּלְמוּ מַדְרִכְכֶם
  הַמְשַׁלְּחִים בֵּין אַחִים מָדוֹן ·
כָּבוֹד לָכֶם שֶׁבֶת מֵרִיב :
  כִּי לֹא תָקוּם תִּקְוַת זָדוֹן :

הַלּוֹבְשִׁים אַדֶּרֶת שֵׂעָר
  וּבְפֶה חָלָק יַעֲשׂוּ מִרְמָה ·
הֵן שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה תַּנִּיחוּ
  אַף חַטֹּאתְכֶם לֹא תִמָּחֶה :

מְנוֹת הָעָם יַחְדָו נֶאֱסָפוּ
  הֵמָּה חֻקֵּי צֶדֶק יוֹרוּנוּ ·
יַעֲמִידוּ אֶרֶץ בְּמִשְׁפָּט
  וּבְמַעְגְּלֵי מִישׁוֹר יַדְרִיכוּנוּ

כַּשֶּׁמֶשׁ מַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ
  לִשְׁבֵעַת מַיִם עֵת זוֹרַחַת ·
כֵּן רִפְאוּת גּוֹי יוֹם אַהֲבַת יֹשֶׁר
  בִּלְבַב צַדִּיקִים מִתְלַקַּחַת :

לִפְנֵיהֶם בַּחֲמַת מוֹשֵׁל מָוֶת
חַסְרוּ לַאֲשֶׁר יַחְפּוֹץ יַטֵּהוּ ׃
אַחֲרֵיהֶם הַדָּת עַל תִּלָּהּ
אִישׁ כִּפְעֻלָּתוֹ יִקְרָאֵהוּ ׃

לִפְנֵיהֶם יַעֲבָר אִישׁ שָׂרֵהוּ
וַאֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ יֹאכְלֶנּוּ ׃
אַחֲרֵיהֶם מֵעֲמָלוֹ יִשְׂבַּע
בֶּטַח כִּי קוֹל נוֹגֵשׂ אֵינֶנּוּ ׃

בָּרִאשׁוֹנָה הָעָם מִרְמָס
הַפְּקֻדּוֹת לַאֲשֶׁר חֵן יִמְצָאוּ ׃
כַּיּוֹם אַל יִפּוֹל לֵב אִישׁ חָיִל
הֵן עַמִּים חַכְמֵי לֵב יִקָּרְאוּ ׃

אִישׁ הָאֲדָמָה שֹׂרֵק נֹטֵעַ
יִשְׁקוֹט וִיקַוּוּ לַעֲשׂוֹת פְּרָיֵהוּ ׃
כֵּן לֹא תְּכַזֵּב תִּקְוַת עָם
יָשִׂים אַנְשֵׁי דַעַת מַחְסֵהוּ ׃

אִם אֵיבָה בֵּין אַחִים פָּרָחָה
יַד הַסִּכְלוּת הָיְתָה בַּמָּעַל ׃
יוֹם הַתְּבוּנָה מָרוֹם זָרָחָה
הִנֵּה נִתַּץ מִזְבַּח הַבָּעַל ׃

כָּבְתָה לַהַב הַמַּשְׂטֵמָה
כָּל עוֹשֵׂה טוֹב נָכוֹן בָּטוּחַ ׃
לִיסוֹר מוּסָר הִנֵּה שׁוּמָה ׃
אֵין שַׁלִּיט לִכְלוֹא אֶת הָרוּחַ ׃

עַל כָּל מַעֲשֶׂה אִם טוֹב אִם רָע
הָאָדָם יִרְאֶה לָעֵינָיִם ׃
הַאֱמֶת אִם שֶׁקֶר יִנְחַל לֵב
יִבְחַן הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם ׃

מוֹסְרוֹת הַמֵּרָע כִּי נִתָּקוּ
שָׁלוֹם לָאִישׁ יֵיטִיב מַעֲשֵׂהוּ ׃
יוֹם נִגְלוֹת תּוֹרַת הָאָדָם
סָרָה קִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ ׃

תּוֹסֵף אֶרֶץ כֹּחָהּ לָעָם
יָשִׂימוּ מִשְׁפָּחוֹת עָלֶיהָ ׃
כִּי כֵן צִוָּה יוֹצְרָהּ לָשֶׁבֶת
הֶרֶב טוֹבָה בְּרִבּוֹת אוֹכְלֶיהָ ׃

בֵּית יַעֲקֹב ! שָׂבַעַתְּ יָגוֹן
יָרַדְתְּ פֶּלֶא עַל לֹא פָּשַׁע
הָסֵר תּוּגָה כִּי יֵשׁ אַחֲרִית ׃
הִנֵּה יוֹם הַפְּדוּת וּשְׁנַת יֶשַׁע ׃

גַּם לֵב אַרְיֵה וּפְרִיץ חַיּוֹת
יִפּוֹל יוֹם נַפְשׁוֹ בִנְחֻשְׁתָּיִם ׃
אַף חָכְמַת אָדָם תִּתְבַּלָּע
תָּמָס יַהֲלוֹךְ לִבּוֹ כַּמָּיִם ׃

גַּם בָּנַיִךְ הוֹסִיפוּ לֶקַח ——
דִּרְשׁוּ סִפְרֵי עִתִּים וּקְרָאוּ ׃
כִּי לִבָּם לֹא נִצְפַּן מִשֶּׂכֶל ——
עֵת רַחֲמִים בָּאֲרָצוֹת מָצָאוּ ׃

קוּמוּ אַחִים וּתְנוּ תוֹדָה
הִתְחַזְּקוּ וַעֲשׂוּ כַּמִּצְוָה ·
דַּת הָאָרֶץ לָנוּ מִשְׁמֶרֶת
כִּי בָאנוּ בִּבְרִית הָאַחְוָה :

עֵדִים אַתֶּם יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
עַד מִזְבַּח הַבְּרִית בֵּינוֹתֵנוּ · } עֵד עֵד
אִם חֵפֶץ לָנוּ בַּחַיִּים
יוֹם בּוֹא שֵׁנִית בַּרְזֶל נַפְשֵׁנוּ :

נוֹרָא עֶלְיוֹן עַל כָּל נוֹצָר
נִפְלָאוֹת אֵלֵינוּ עָשִׂיתָ ·
צְבָאוֹת שַׁחַק יִשְׁמְרוּ חֻקֶּיךָ
אִישׁ אִישׁ אֶל יַד מַעְגָּל צִוִּיתָ :

לָרוּחַ מִשְׁקָל לַיָּם חֹק
קֶצֶב לַכֹּל יָדְךָ עָשָׂתָה ·
מִצַּלְמָוֶת תַּהֲלוּכוֹת אוֹר
וּסְדָרִים מִתֹּהוּ קָרָאתָ :

הָאֵר פָּנֶיךָ לִישָׁרִים
יִתְרוֹן אֶרֶץ בַּכֹּל יִירָשׁוּ
כִּי תוֹרַם אַתָּה הַנְּכוֹחָה
דָּתֵי עָם בִּתְבוּנָה יְפָרְשׁוּ ·

אִם בַּרְזֶל שָׁמֶיךָ מֵעָל
שָׁוְא יַעֲמוֹל הַחוֹרֵשׁ לִזְרוֹעַ ·
וּמִי יִשְׁפּוֹט רֵאשִׁית עַמִּים
בִּלְתִּי תִתֵּן לוֹ לֵב לִשְׁמוֹעַ :

אַשְׁרֵיכֶם מַחֲזִיקֵי בַתּוֹם
דּוֹר אַחֲרוֹן בָּכֶם יִשְׁתַּבֵּחַ ·
הִנֵּה הִצַּבְתֶּם לָכֶם יָד
שֵׁם יִכּוֹן עוֹלָם כַּיָּרֵחַ :

עַם נִבְרָא בָּכֶם יִתְבָּרֵךְ
יַעַן קַמְתֶּם לַעֲמוֹד בַּפָּרֶץ ·
עֵקֶב טוֹב תִּהְיוּ לִתְהִלָּה
כִּימֵי שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

אַשְׁרֵךְ אֶרֶץ צָרְפַת אַשְׁרֵךְ ·
שָׁחוּ לֶעָפָר מַחֲרִיבָיִךְ ·
שַׁלְוַת הַשְׁקֵט בִּנְוַת צִדְקֵךְ ·
מִבְטַח עֹז בִּזְרוֹעַ בָּנָיִךְ :

Législateurs vous vous êtes élevé un monument plus durable qne l'airain : la postérité la plus reculée, en jouissant de vos bienfaits, prononcera vos noms avec la plus tendre reconnoissance.

France ! Contrée délicieuse ! ceux qui ont médité ta ruine, la terreur les retient maintenant loin de tes cités. Jouis de de la paix, sois heureuse du bonheur de tes enfans et reposetoi sur leurs armes invincibles.

A METZ,
Chez J. B. COLLIGNON, Imprimeur-Libraire.

Le superbe lion perd sa force et sa noble fierté, dès qu'il ne respire plus l'air libre de ses forêts ; tel l'homme se dégrade et perd sa dignité sous un joug indigne.

Ouvrez les fastes de l'histoire, consultez les annales du monde, elles vous diront que nous avons toujours suivi les progrès des peuples, par-tout où nous étions traités avec humanité.

Répandez-vous, ô mes freres ! en actions de grace ; la terre sacrée sur laquelle nous vivons, est devenue notre Patrie ; les loix de la République Françoise sont aussi nos loix ; une sainte alliance nous a tous compris dans la grande famille des hommes libres.

Citoyens ! soyez tous témoins de nos sermens ; nous le renouvelons aujourd'hui sur cet Autel, nous jurons de renoncer plutôt à la vie qu'aux droits imprescriptibles de l'homme ; oui ! nous périrons tous avant que de courber la tête sous le joug de l'esclavage.

Souverain maître de l'univers ! Dieu tout-puissant ! qu'elles sont grandes, tes merveilles ! qu'elles sont sublimes ! quel mortel est digne de les prononcer ? ces globes innombrables qui roulent dans l'immensité, sont l'effet de ta volonté : ils suivent constamment la marche que tu leur as indiquée. C'est toi qui a imprimé le mouvement au vent : c'est toi qui contiens l'océan dans les limites que tu a posées à ses flots, le chaos a entendu ta voix, et l'ordre et la symétrie se sont développés dans son sein.

Daigne, Dieu éternel ! daigne répandre ta sagesse sur les représentans de ce peuple généreux, que les loix qu'ils nous préparent, soient inspirées par elle.

Et vous aussi, qui preniez la religion pour prétexte de vos inutiles fureurs ! votre espoir est évanoui ; de vos projets destructeurs vous ne recueillerez que l'indignation des cœurs droits et sensibles.

Peuple françois ! tes Représentans s'assemblent dans le sanctuaire que tu leur as ouvert ; ils vont te donner des loix fondées sur les bases immuables de la nature et de la justice.

Tel que les rayons vivifians de l'astre du jour fertilisent un champ abreuvé par la rosée du ciel, tel le salut d'une nation s'opère dès que l'amour de la Liberté enflâme des ames fortes et vertueuses.

Il n'est plus, ce temps où un dominateur terrible dans sa colère, et capricieux dans ses faveurs, punissoit souvent sans offenses, et récompensoit sans motifs ! la loi règne : elle seule punit le crime et récompense la vertu.

Il n'est plus, ce temps, où les fruits du champ fécondé par les efforts du paisible cultivateur, étoient le partage de l'oisif intrigant qui l'opprimoit ! la loi règne : elle protège les propriétés, et les assure à leurs légitimes possesseurs.

Il n'est plus, ce temps, où le fanatisme alimenté par quelques Prêtres sanguinaires, sema les haines et les divisions entre les enfans d'un même père ! la bienfaisante philosophie a compris tous les hommes dans les liens de la fraternité.

La loi juge l'homme selon ses actions ; il en est comptable à sa Patrie et à ses concitoyens ; mais ses opinions sont à lui, il n'en doit compte qu'à son Créateur.

O ! Israël, trop longtemps la cruelle intolérance t'a persécuté ; elle t'avoit presque terrassé, et le découragement s'est emparé de ton cœur. Réveille-toi aux accens de la Liberté, les jours de ta félicité sont arrivés.

CANTIQUE

Composé par le Citoyen MOYSE ENSHEIM, *à l'occasion de la fête civique célébrée à Metz, le 21 octobre, l'an 1.er de la Republique, dans le Temple des Citoyens Israëlites.*

ENFIN la tyrannie est domptée ; son sceptre s'est brisé contre l'égide républicaine, et nos défenseurs marchent triomphans sur les débris des ennemis vaincus.

Dès l'aurore de la Liberté, les despotes nous avoient préparé de nouveaux fers ; long-temps ils concertèrent les moyens de nous y asservir : ils vinrent, et la dévastation accompagna leurs traces.

Mais, ô prodige ! ô merveille ! à peine leurs nombreux bataillons avoient-ils fait quelques pas sur notre territoire, que l'aspect des Guerriers armés par la Patrie, les fit reculer d'épouvante ; ils ont fui, emportant avec eux la honte et l'opprobre.

Généreux Citoyens ! vous combattez pour l'Égalité et pour la Liberté : elle a consacré vos bras à sa défense ; elle vous a rendus à jamais invincibles.

Tremblez, oppresseurs ! tremblez jusques sous vos lambris dorés ; nos chants d'allégresse vont retentir dans tous les cœurs, et les enflammer pour la divine liberté.

Et vous, enfans dénaturés d'une tendre et indulgente mère ! que vous reste-t-il maintenant de vos ténébreux complots, si ce n'est la honte de les avoir formés, et le désespoir de n'y avoir pas réussi.

RÉPUBLIQUE
FRANÇOISE.
Égalité. Liberté.